



**VLUCHTELINGENWERK**

**VLAANDEREN**

2022-KB-14 Arbeidshof Brussel  
28.09.2022 - Opheffing code 207

In een arrest van 28 september 2022 (n° 2022/KB/14) veroordeelt het Franstalige Arbeidshof van Brussel Fedasil om over te gaan tot de niet-toewijzing of de opheffing van de Code 207 indien het Agentschap niet binnen de 48 uur zou overgaan tot het aanbieden van een opvangplaats aan de verzoeker. Het Arbeidshof stelt vast dat het opvangnetwerk verzadigd is.

In dat geval laat artikel 11, § 3 van de Opvangwet toe om geen verplichte plaats van inschrijving (code 207) toe te wijzen. Hierdoor krijgt de verzoeker om internationale bescherming recht op maatschappelijke dienstverlening van het OCMW.

Dit arrest kadert binnen de opvangcrisis die zich sinds ruim een jaar in België afspeelt en waardoor honderden verzoekers om internationale bescherming, bij gebrek aan een opvangplaats, wekenlang op straat slapen.

Fedasil werd in het kader van deze crisis al ruim 3000 keer veroordeeld tot het toewijzen van een opvangplaats aan een verzoeker om internationale bescherming, maar het Agentschap respecteert deze rechterlijke uitspraken niet. Ook de dwangsommen die de arbeidsrechtbank oplegt, worden door het Agentschap niet betaald. Het Arbeidshof reikt in dit arrest een andere mogelijkheid aan om het recht van deze mensen op een menswaardig leven, te doen respecteren.

## De beslissing van het Arbeidshof

De verzoeker diende op 7 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In de context van de opvangcrisis die sinds oktober 2021 gaande is in België, werd hem geen opvangplaats toegekend door het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (Fedasil).

Omdat de verzoeker als gevolg van die opvangweigering op straat verbleef, tekende hij op 15 september 2022 via een eenzijdig verzoekschrift beroep aan bij de voorzitter van de Franstalige Arbeidsrechtbank van Brussel. Hij vroeg om Fedasil in de eerste plaats te veroordelen om hem binnen de 48 uur een opvangplaats toe te wijzen. Als Fedasil zou nalaten dit te doen, dan vroeg hij dat de beslissing van de Arbeidsrechtbank zou gelden als een beslissing tot niet-toewijzing of opheffing van zijn code 207.

In een beschikking van 16 september 2022 antwoordde de arbeidsrechtbank positief op de eerste vraag en veroordeelde Fedasil om de verzoeker een opvangplaats toe te kennen. De vraag tot niet-toewijzing of opheffing van de code 207 werd afgewezen.

De verzoeker tekende beroep aan tegen dit tweede deel van de beslissing bij het Franstalige Arbeidshof van Brussel en riep op de volgende argumenten in:

- Artikel 11, § 3 van de Opvangwet van 12 januari 2007 laat Fedasil toe om in “bijzondere omstandigheden” te beslissen om geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen aan een verzoeker om internationale bescherming. De parlementaire werkzaamheden bij de Opvangwet duiden de verzadiging van het opvangnetwerk aan als een situatie die kan gelden als “bijzondere omstandigheden” die toelaten af te wijken van de normale regels over de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving;
- Het opvangnetwerk is momenteel duidelijk verzadigd: talrijke personen verblijven op straat bij gebrek aan een opvangplaats;
- Fedasil werd al duizenden keren veroordeeld tot het toekennen van een opvangplaats, maar deze vonnissen worden niet gerespecteerd;
- De dwangsommen die de Arbeidsrechtbank Fedasil systematisch oplegt, missen hun effect doordat ze niet opeisbaar zijn;
- Een andere oplossing is dus nodig om in menselijke waardigheid te kunnen leven. De niet-toewijzing of opheffing van de code 207 biedt hiertoe een oplossing.

Het Arbeidshof verwijst bijkomend naar rechtspraak van het Hof van Cassatie, waarin de verzadiging van het opvangnetwerk inderdaad als bijzondere omstandigheid in de zin van artikel 11, § 3 Opvangwet aangeduid wordt.

Uit de informatie die de verzoeker voorlegt, leidt het Arbeidshof af dat er inderdaad sprake is van een verzadiging van het opvangnetwerk. Het Arbeidshof acht de gevraagde maatregel noodzakelijk om de menselijke waardigheid van de verzoeker te waarborgen: hij dient effectief toegang te krijgen tot een opvangplaats, hetzij in de vorm van materiële hulp van Fedasil, hetzij in de vorm van een financiële hulp toegekend door het OCMW.

### **Het Arbeidshof oordeelt daarom als volgt:**

- In de eerste plaats wordt Fedasil veroordeeld om de verzoeker vanaf de betekening van het arrest een opvangplaats toe te kennen, in een collectieve of individuele opvangplaats of in een hotel of eender welke andere gepaste plaats;
- Indien Fedasil niet binnen de 48 uur vanaf de betekening van het arrest overgaat tot de toewijzing van een opvangplaats, geldt dit arrest als een beslissing tot niet-toewijzing of opheffing van de code 207 van de verzoeker, en dit tot het moment dat Fedasil de verzoeker een opvangplaats toewijst.

## Niet-toewijzing of opheffing van de Code 207

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming beroep doet op materiële hulp van Fedasil, kent de dienst Dispatching van Fedasil in principe als verplichte plaats van inschrijving een 'code 207 opvangstructuur' toe. De 'Code 207' is een code uit het wachtregister die aangeeft of en waar een verzoeker om internationale bescherming tijdens de asielprocedure in een opvangstructuur verblijft.

Enkel in bijzondere omstandigheden kan Fedasil afzien van een toewijzing of een bestaande toewijzing opheffen (artikel 11, § 3 Opvangwet). Zo'n beslissing tot niet-toewijzing of opheffing van de code 207 heeft als gevolg dat de betrokkene recht krijgt op maatschappelijke dienstverlening bij het OCMW. Hij kan zich vanaf dan dus tot het OCMW richten met de vraag om een equivalent leefloon te ontvangen.

Meer informatie over de niet-toewijzing of opheffing van de Code 207 [vind je hier](#).